

- „У какво съмь была състо́анѣ
„И у какво ахъ! плакѣнѣ.
„Пакъ менъ сирота нескѣсть ахъ грѣвна
„Отъ плачъ, тѣгъ, мѣка ахъ! припадна!
„И тѣй тѣжно сѣрдце мѣ непрѣстѣна
„Отъ плачъ и рыданѣ за два дана,
„Ни адеше, ни пѣше,
„Безъ да дремне, нито оше спѣше.
„Плачъ и рыданѣ то ми сегѣшно
„Ничто не ѣ при онѣй тогѣшно.
„Тѣй е само една сѣнка мѣлка,
„Или една отъ камарѣ слѣмкѣ
„Противъ прѣгоркѣ-тѣ оназѣ жалость,
„Смѣртнѣ мѣкѣ, безъ никаквѣ радость.
„Томъ цѣлъ день и ноцѣ слѣдѣющѣ
„Азъ проведохъ плачна рыданѣща.
„Уморенна и окаменѣнна,
„При негово тѣло разслабѣнна;
„У онази бѣнѣ, отчѣмѣнѣ,
„И у бѣрно-то мое мечтѣнѣ;
„Нить можѣхъ да плача, нить рыданѣ,
„Нить покой да дамъ на душѣ тѣмѣ.
„Сльзы ми са вѣхѣ заледѣлы,
„А и очи вече заслѣпили.
„Сѣрдце-то ми бѣ окаменѣнно
„Сичко-то ми чюкство нечюкствѣнно.
„Отъ жалости и тѣгѣ великѣ;
„Отъ забѣнѣ и мѣкѣ толѣкѣ;
„Тѣкъ на мыслихъ себе да убѣнѣ
„И въ единъ гробъ съ него да съ покрѣнѣ.